

Landskap: Småland
Härad: Kinnared
Socken: Hederslän
Uppteckningsår: 1938

Upptecknat av: Petrus Karlsson
Adress: Jernvägg 21 Alvesta
Berättat av: Johanna Petersson
Född år: 1872 i Hederslän

Skatte gille i Skallet Hederslän
1898.

Min mor Johanna Petersson, Åranda-
torpet Hederslän berättar:

- Torr i våren bradte vi kåringå kår
i Skallet ställa te skatte gille nå vi
skulle ha våa kår ~~te~~ skatta.
Å nu ska ju kåla om nu så gult te be
ett kockut gille.

Uttankåra i november måne på
kåsten på ju må på ett skatte gille
has Gustas i Skallet. En fesk va op-
pe i ti den månen, för vi skulle kåpa
i skatta så gult som då bli så gult

Skriv endast på denna sida!

6 sid.

att vi kunne si ute. Ja kunne i høy att
 ja fekk levei ha loektan på å kunne si
 å gå dit hi va en halbfjaj kiringa
 som samledes då. Ingar vi skulle
 baya arbellet må skälningen, så skal
 le vi ha frukost. Då va råjkaffe-
 då va sällan att folk hade så h &
 kåne kaffebana då ja tien. ässa
 va då smågas å ost å fläk å
 kanske næst meä. Så feät som
 hi hade ålet, då va då tr å ut. Vi
 sette på losu å skälte. Älla kē-
 ringa gravskälte, måan två fin-
 skälte. Di två sam finskälte lac
 rö häin ble fadi i kop des tr
 locka å linnma alles som dea ha-
 de lägget farat.

Ja, ska tala om att då va ett rys-
lit liv på loch. Skållebräna gläp-
sade i sla mat skållestälana i kå-
ringana blarrade. Di hade så måst
å tala om.

Ge tistiden kom Hilda, Maran,
ut må mellanmål te oss. Då va små
gås må ast på ässa en bit marato-
pankaka. Vi fick ingen väte te
att, vi fick äls förr. Å då va sett
så soät en va ju förr samfä-
berk i kalsen, älle allt demmet.

Så föat som vi hade skall den
sista taggen, så va då två skålla
igen. Sejo å layu kås va då å
strängt va då må å herre Ge,
så demma som vi ble. Då va ju

5462

(4)

en del Ta må som flaj omkring
 & fastnade på en. En så ut som en
 grå äggla tv sist.

Men vi fick en bra medda. Den
 fick vi dela i stora sammet & äta.
 Då va bruna ^{bruna} ~~bruna~~ skedd fläck
 & skilda korv & ett som ett annat
 & så va då go risgrönsoppa-
 pa ällurät. Men fi fick inte sel-
 ta länge & dra se ätte maten. Då
 dröjde inte länge förrän en va eten
 på lagen igen. & då gick snart de då
 va meraftasdags. Då fick vi bef.
 fe & grava bringli. På den tiden an-
 vände di inte vithakå di må
 som ml.

På soällen må vi hade tatt frilt

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV.

Så fick vi redit må mat ingan
vi gick hem. Då va smörgåsar.
Då oell se då va smörgåsar ässa de
fyra sorten sovel te. Ässa ätte då
fick en naturligtvis vitå grät. De
kade di nästan allti förr på loka
gille. Å te sist slutade kalaset
med kaffe å kringlån.

Men i matvets te di fleste
auru gillen så fick vi belatt bi
fick to äre vaa jä vi skette
hos Ernst i Halket.

Klankan va massna se ättakim
ella halt nie ingan en fick ja
se hem på kvällen. Å nu då va se
Mädder en allri redit se ätte ett skäl
te kalas. En va intu vana se

5462

(6)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Då styva mig som en fisk, ända va då
ju allt dommet en schalder.

Ja, då va kemiskt möt å göra mig
kåän iugan den ble fjediå th väv.
Men ju pro att de lejast å allt-
i kop va i alla fall skettningen.

Då va bå strängt å akålsosent.

Men då va i alla fall salit må då
garala va di gjere ferd i Tien. Då
ble sakå som kall. Då va skellnad
met uselheten di såljo i affi-
råna."